

РЕШЕНИЕ

№ 1283

гр. Варна, 01.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20233110202419 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Фрутела 2011“ ЕООД, против НП № 03-2200922/28.09.2022год. издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на „Фрутела 2011“ ЕООД е наложено административно наказание на осн. чл.413, ал.2 от КТ „Имуществена санкция” в размер на 2500 лв. за административно нарушение по чл.2 ал.1 от Наредба за задължително застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука“ врчл.52 ал.1 и ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на процесното постановление и е формулирано искане за отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, но се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата, изразява становище за доказаност на извършеното нарушение и моли НП да бъде потвърдено. Жалбата е подадена в законоустановения срок, поради което е допустима за разглеждане.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие

за установено от фактическа страна следното:

На 11. 08.2022г. служители на ДИТ Варна, сред които св. М***, след постъпил сигнал за трудов инцидент, извършили проверка на място по спазване на трудовото законодателство в обект – цех за заготовки на зеленчуци, находящ се в гр. Варна, ул. „Академик Курчатов“ №1, стопанисван от „Фрутела 2011“ ЕООД. След извършената проверка на място, била насрочена и последваща документална проверка. След представяне на документи и завършване на проверката било установено, че в обекта са полагали труд работници на „Ди-Ив Сидерова“ ЕООД. В обекта е полагало труд и лицето И*** С****, на длъжност „общ работник“, която била изпратена от предприятието, осигуряващо временна работа – „Ди-Ив Сидерова“ ЕООД. В качеството си на предприятие ползвател „Фрутела 2011“ ЕООД не извършила задължително застраховане за риск „трудова злополука“ на работниците изпратени от „Ди-Ив Сидерова“ ЕООД- предприятие осигуряващо временна работна сила.

Било установено, че лицето С**** престира труд в полза на „Фрутела 2011“ ЕООД изпълнявайки трудови функции – общ работник в основната и спомагателната дейност на работодателя – кид 10 дейност производство на хранителни продукти, с коефициент на трудов травматизъм през 2022 г. 0,66 по висок от средния за страната -0,64 -подлежащи на задължително застраховане през 2022г. съгласно заповед РД -01-289 от 25.10.2021г. за определяне на Коефициент на трудов травматизъм по икономически дейности изд. от МТСП.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните правни изводи: Жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Съгласно разпоредбата на [чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН](#), в НП следва да се съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението и да са посочени конкретните обстоятелства, при които същото е извършено, като следва да се посочат и доказателствата, които го потвърждава. В този смисъл, в обстоятелствената част на НП следва да са посочени всички факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението и особено онези, касаещи авторството на нарушението. За да бъдат изпратени

лицата от предприятие, което осигурява временна работа в предприятие ползвател е необходимо в трудовите договори на тези лица да бъде уговорено изрично именно това обстоятелство-че ще бъдат изпратени в друго предприятие на извършване на временна работа. Разпоредбата на [чл. 107с ал.2 от КТ](#) изисква изпращането да се извърши с писмен акт от предприятието, което изпраща лицето. В административната преписка липсват доказателства в тази насока, а именно изясняващи горните обстоятелства.

Санкционната разпоредба на [чл. 414, ал.1 от КТ](#), въз основа на която е наложено административното наказание, предвижда ангажиране на административно-наказателна отговорност на работодател. Съгласно легалната дефиниция на [параграф 1, т.1 от ДР на КТ](#), "работодател" е предприятието осигуряващо временна работа, но не и предприятието ползвател. [Параграф 1 т.18 от ДР на КТ](#), дефинира, че "предприятие-ползвател" е всяко физическо или юридическо лице, което извършва търговска дейност и под чието ръководство и контрол се изпълнява възложената от него работа от работник или служител, изпратен от предприятие,което осигурява временна работа. В случая работодател се явява изпращащото предприятие, поради което е недопустимо да се ангажира отговорността на "Фрутела 2011" ЕООД гр.Варна за приетото за извършено нарушение, тъй като същият не притежава качеството „работодател" или "предприятие-ползвател" в конкретния казус. Ангажирането на отговорността на ЮЛ, което не може да бъде субект на нарушението, обуславя и неправилно приложение на материалния закон. Видно от приложените по делото доказателства „Фрутела 2011“ ЕООД и „Ди Ив Сидерова „ЕООД са имали сключен договор за изработка, а не договор по смисъла на чл.107у ал.1 от КТ. В тази връзка съдът намира, че не може да се приеме, че жалбоподателя е предприятие ползвател.

На следващо място не е доказана по категоричен начин датата на която е извършено нарушението. За дата на извършено нарушение са посочени 11.08.2022г. и 09.06.2022г., като не става ясно коя от двете дати АНО приема за дата на извършване на конкретното нарушение. Изпълнителното деяние по [чл. 107р ал.2 от КТ](#) се осъществява към момента на започване на работа в предприятието -ползвател. Факти за този момент в НП липсват.

Доколкото, като място на нарушението е посочено мястото на работа не става ясно дали там е подписан договорът за предоставяне на персонал, тъй

като изпълнителното деяние е обвързано именно със сключването на този договор, а не с престирането на работна сила от страна на предоставените работници и служители.

Липсата на пълно, точно и ясно описание на нарушението, непосочването на всички относими към съставомерността факти, особено по отношение на авторството на нарушението и на обстоятелствата, при които нарушението е извършено, дата и място на извършване, винаги съставляват съществени процесуални нарушения, тъй като пряко рефлектират върху правото на защита на нарушителя. Недопустимо е фактите, касаещи съставомерни признаци на нарушението, да се установяват едва в с.з. или да се извличат от доказателствата по делото, тъй като същите императивно следва да фигурират в НП, за да се приеме, че волята на АНО е ясна и категорична и нарушителят да организира адекватно защитата си. Горепосочените процесуални нарушения не само ограничават правото на защита на нарушителя, но лишават и съда от възможност да прецени има ли извършено нарушение, правилно ли е било квалифицирано същото и правилно ли е бил санкциониран конкретния субект на нарушението. В тежест на АНО е да докаже извършеното нарушение, а не на нарушителя, че не го е извършил.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът се произнася по разносните сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това. Разпоредбата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разносните по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси

се прилага Гражданският процесуален кодекс. Съдът, обаче е констатирал, че са налице основания за цялостна отмяна на НП. Поради което предвид изхода на спора, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, присъждане на юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело принципно не се дължи. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.2 от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В контекста на приложението на цитираните по-горе разпоредби към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника за заплащане на съдебни разноски съставляващи адвокатско възнаграждение в пълен размер. От съдържанието на приложения по делото пълномощно, се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред съда по обжалване на процесното НП. Видно от съдържанието на договора за правна защита и съдействие уговореното адвокатско възнаграждение е в размер към минимума, а именно 550 лева и същото е заплатено в брой т. е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд. От друга страна съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Поради това и Дирекция „Инспекция по труда“-Варна следва да заплати на жалбоподателя сумата от 550 лева, представляваща съдебни разноски по настоящото АНД.

Предвид горното съдът намира, че в хода на АНП са допуснатите съществени процесуални нарушения и неправилно е приложен материалния закон, поради което и на основание [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 03-2200922/28.09.2022год. издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на „Фрутела 2011“ ЕООД е наложено административно наказание на осн. чл.413, ал.2 от КТ „Имуществена санкция” в размер на 2500 лв. за административно нарушение по чл.2 ал.1 от Наредба за задължително застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука“ врчл.52 ал.1 и ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“-Варна да заплати на „Фрутела 2011“ ЕООД, сумата от 550 лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____